

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ.

Δημοσιεύων τὰ παρά πόδας δύο ἔγγραφα, τὸ μὲν, ἐπιστολὴν Πατριαρχικὴν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, περιστέλλουσαν τῆς γαμηλίου προικὸς τὰς ὑπερβολὰς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ πράξει τῶν τότε Ἀθηναίων, τὸ δὲ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ κατὰ τὴν Φλωρεντινὴν ψευδοσύνοδον ἀηττήτου ἐκείνου τῆς ὀρθοδοξίας ἥρωος νοθετικῆν ἐπιστολὴν πρὸς ἱερέα τινὰ Μεθωναῖον, ἀνακοινώσαντα πρὸς αὐτὸν διὰ γράμματος τὰ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Λατίνων κατὰ τῶν εὐσεβῶν συκοφαντικῶν ληρήματα περὶ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, ἀμφοτέρω τῶν ἀνέκδοτα (ὅσον ἐγὼ γινώσκω) νομίζω, ὅτι προσφέρω εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τῶν Ἑλλήνων φιλολογίαν οὐχὶ παντάπασιν ἄχαρι ἢ ἄχρηστον δώρημα. Μετὰ τοῦ πρώτου ἐπισυνάπτεται καὶ ἀνώνυμος στιχουργία χυδαία πρὸς γάμον τοὺς νέους προτρέπουσα καὶ πιθανῶς συντεθεῖσα παρά τινος Ἀθηναίου ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τῆς συνοδικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπισφραγίζει ἀφορισμὸς κατὰ τῶν παραβατῶν παγχάλεπος. Συνεξέδωκα καὶ τοὺς στίχους τούτους οὐχὶ βεβαίως διὰ τὴν ποίησιν ἀλλ' ὡς ἔκφρασιν ἀφελῆ τῆς περὶ τοῦ γεγονότος κοινῆς τότε γνώμης. Πέποιθα δὲ ὅτι καὶ πρὸς πάντα εὐσεβῆ ἀναγνώστην δὲν εἶναι ὅλως ἀσυντελῆ τὰ διωρήματα, καθόσον αἱ μὲν καθ' ἡμῶν ἰσοβόλοι τῆς λατινικῆς ἀσπίδος βολίδες ἀντὶ νὰ κοπήσωσιν ἡμέρα τῇ ἡμέρα καθίστανται βραγδαίστεραι, ποικιλώτεραι καὶ δηλητηριώδεστεραι· κατὰ δὲ τὰ συναπτόμενα συνοικέσια ὀλιγωρουμένου συνήθως τοῦ πρωτίστου καὶ ἱερωτάτου τοῦ γάμου σκοποῦ, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ θείου, ἐξ οὗ ἤρτηται καὶ ἡ προσήκουσα ἐκλογή τῶν συμβίων, κινδυνεύουσιν ἀπαξάπαντα σχεδὸν τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς τῶν πόλεων κοινωνίας τὰ μέλη νὰ ζητῶσιν οὐχὶ σύζυγον ἀλλὰ χρήματα, ἀλλὰ προῖκα, εἰσάγοντα εἰς τὸν οἶκον ἰσόβιον τύραννον, ἰσόβιον τερηδόνα (σάρακα) ὀλίγον νοῦν, ὀλίγην ζωὴν, ὀλίγην ἑλληνικότητα, ὀλίγην εὐμερίαν. Ἡ προῖξ ἀντικαθιστᾷ τανῦν τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν, ἡ προῖξ τὴν ἀρετὴν, ἡ προῖξ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν τῶν ἡθῶν κοσμιότητα· ἡ προῖξ τὴν

ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν· ἢ προῖξ τὴν εὐρωστίαν, τὴν ὑγείαν, τὸ κάλλος, τὸν ἔρωτα· ἢ προῖξ εἶναι ὁ βιωτικὸς δεσμὸς, ἢ εὐδαιμονία, ἢ ψυχὴ τοῦ οἴκου, τὰ πάντα. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τόσα πλεονεκτήματα τῆς μαγευτικῆς ταύτης Πανδώρας, μᾶλλον δὲ Σειρήνος καὶ Κίρκης, μὴ λησμονεῖτωσαν οἱ φρονιμώτεροι τῶν ὁμογενῶν, ὅτι ἡ προῖξ εἶναι καὶ τῆς κοινωνίας ὁ ὄλεθρος δίκην θανάσιμου σκώληκος πᾶσαν καταβιβρώσκουσα τὴν ἰκμάδα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν τε ὑλικὴν καὶ τὴν ἀπ' αὐτῆς πολλακίς ἀχώριστον διανοητικὴν τε καὶ ἠθικὴν, τὴν ἰκμάδα, ἣτις σπανίως ἐνδιδαιτᾶται εἰς οἰκίας, ἔπου ὁ χρυσὸς μεταδίδει τὸ χρῶμά του. Γνωστὴ δὲ καὶ τῶν πενεστέρων τάξεων ἐκ μόνης ἀπελπισίας συχνὴ ἐξαχρεΐωσις..... Τίς ἄλλος παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἅμα καὶ πολιτικὴν ἀρχὴν εἶναι ἰκανώτερος καὶ ἀρμοδιώτερος νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν ἀκοίμητον τοῦτον σκώληκα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὸν συνέστιον καὶ φαρμακερὸν τοῦτον δράκοντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις κέκληται νὰ παράξῃ Ἑλληνας, καὶ οὐχὶ Ἑλληνίσκους; Κατάργησις παντελῆς τῆς προικὸς καὶ ἐκλογὴ ἱερέων καὶ διακόνων ἐγγάμιων εἰς ἐφημερίαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις ἐκκλησιῶν θέλει μεγαλύνει καὶ τιμῆσει πολλαπλασίως τὸ ἔθνος.

Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐπομένων ἐγγράφων παρακατατέθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηναίων.